

John Ericsson
1803-89

MONITOR

Schillerinstitutets nyhetsbrev i John Ericssons anda årg. 20 nr 6 25 aug. 2009

USA 2009: *Wir sind das Volk!*

Tjugo år efter den östtyska befolkningens fredliga uppror mot DDR-regimen har det amerikanska folket fått nog av sina ledare i kongressen och Vita huset. Till skillnad från den lögnaktiga eller bara oinformerade rapporteringen i svenska och övriga europeiska medier, att en liten skara "högerextremister" och "rika republikaner" vill stoppa en "socialistisk" svart president Obama som vill ge alla sjukvårdsförsäkring, handlar upproret om att stoppa en nazistisk åtstrammingspolitik och en korporativistisk (läs: fascistisk) allians mellan regeringen och mäktiga finansintressen styrda från London och Wall Street.

Efter åtta förödande år med Bush & Cheney kom en ung senator från Illinois på sin (av London köpta och betalade) vita springare till Vita huset. Han lovade det amerikanska folket guld och gröna skogar. Men efter åtta månader med honom har det amerikanska folket bara fått massarbetslöshet, tältbyar där miljontals familjer utkastade från sina hem är hänvisade att bo, historiens största statliga budgetunderskott och 48 bankrutta delstater som inte har råd att betala löner eller erbjuda tjänster. Och, för att strö salt i såren, Obama-administrationen fortsatte Bush-politiken att ösa pengar över bankrutta banker och finansbolag så att statsskulden nu är uppe i fantasisummor, över 24 000 miljarder dollar!

Webcast med LaRouche
tisdag 8 sept. kl 19.00
www.larouchepac.com

Lyndon LaRouche både förutsåg detta uppror i sin internationella webcast den 1 augusti (som vi annonserade i förra numret av *Monitor*) och leder det. Efter mer än 30 års systematisk total blockad mot LaRouche i amerikanska och europeiska medier har man nu, från *Washington Post* till *New York Times*, från CNN till BBC och Foxnews, tvingats medge att den som ligger bakom många argument mot Obamas nazistiska sjukvårdsplaner och det flitigt använda numera världsberömda Obamaplakatet med mustaschen, är LaRouche och hans aktiva ungdomsrörelse i LaRouchePAC. Själva reaktionen från medborgarna när de konfronterade sina valda kongressmän på de traditionella medborgarmötena var spontan. Men LaRouchePAC var katalysatorn som gav idéer, riktning och till och med disciplin åt revolterande medborgare. Inget våld har rapporterats från medborgarmötena hittills, en nagel i ögat på svenska mediereportrar som talar om "nynazister" och "högermilis".

LaRouche varnade den 1 augusti för att om kongressen och Vita huset inte ändrar sin missriktade bankräddningspolitik och försök att spara pengar på redan urkramade amerikaner, finns risk att upproret så småningom urartar till ett kaos liknande den franska revolutionen där ingen kan styra befolkningen. Det brittiska imperiet skulle glädja sig om USA hamnar i en sådan situation, eftersom USA med sitt historiskt unika konstitutionella kreditsystem kan leda världen mot ett nytt system, som kan ge imperiets monetaristiska globaliseringssystem dödsstöten.

LaRouche menar att USA inte behöver någon revolution. Det var en lyckad revolution man gjorde mot det brittiska imperiet 1776 och den räcker eftersom den ledde till grundandet av den första fria konstitutionella republiken i modern tid. USA:s grundningsfäder grundade därmed ett politiskt och ekonomiskt system vars främsta uppgift och mål är att försvara och främja det gemensamma bästa. På den grunden kan USA i dag gå vidare och dra hela den bankrutta kasinoekonomin genom en konkursanering och införa ett nytt, produktionsbefrämjande kreditsystem som kan finansiera en massiv ekonomisk återhämtning liknande den som president Franklin Roosevelt drog i gång 1933 och som LaRouche kräver i dag. Detsamma kan också vara grundstenen för ett internationellt kreditsystem för utbyggnad av transkontinental infrastruktur och till och med internationella rymdprojekt.

Om vi ser människor bara som objekt för ekonomiska kalkyler, där äldre, sjuka och handikappade människor bara är en belastning för samhället, som Obama och några av hans ekonomiska rådgivare gör, då går vi en mörk tid till mötes. Men om vi sätter människovärdet, och inte penningvärdet, framför allting annat, kan vi åstadkomma nästan vad som helst och sikta mot stjärnorna.

Massrevolten i USA: Vad handlar den om?

Den 25 juli 2007 förklarade den amerikanska ekonomen Lyndon LaRouche på en webcast som direktsändes från Washington, att det internationella finanssystemet hade nått slutfasen i den sammanbrottskris som han länge varnat för. LaRouche menade att hela finans- och banksystemet var bankrutt och måste omorganiseras genom en konkurssanering.

En vecka senare bröt bankkrisen ut i USA och senare i hela världen. Det kallades felaktigt för "bolånekrisen". Två veckor senare krävde LaRouche att kongressen skulle anta hans lagförslag Homeowners and Bank Protection Act med syftet att både stoppa utmätningar av husägare som inte kunde betala sina lån och att samtidigt skydda bankernas legitima tillgångar och verksamhet. Samtidigt skulle den enorma mängden spekulativa värdepapper som fyllde bankernas böcker frysas.

LaRouches förslag vann stort stöd i delstaternas kongresser men Bush-administrationen och kongressen i Washington vägrade att acceptera en konkurssanering under tryck från finansintressen i London och Wall Street som ville bli kompenserade för sina spelskulder.

Bush-administrationen inledde bailout-processen (räddningsaktioner för bankrutta banker) med skattebetalarnas pengar. När Barack Obama blev USA:s president 2009 fortsatte han sedeltryckeriet för att rädda bankerna och spekulanterna samtidigt som han började planera stora "besparingar" i samhällsviktiga tjänster, speciellt sjukvården som svarar för 16 procent av USA:s BNP. Obamas planerade "sjukvårdsreform" tillför inga nya pengar till vården och de 47 miljoner amerikaner (ca 15 procent) som saknar sjukförsäkring, utan i stället ska man "ta" från den dyra vården av de gamla, kroniskt sjuka och handikappade. Genom att ransonera vården inom de statliga sjukförsäkringssystemen (som nu omfattar ca 28 procent av befolkningen) och neka dessa kategorier nödvändig medicin och behandling påstår Obama och hans rådgivare att USA på tio år kan spara 1 000 miljarder dollar och samtidigt inkludera de oförsäkrade.

Läget idag: Efter 23 700 miljarder statliga skattedollar för att rädda bankerna, står flera miljoner familjer utan bostad, 81 regionala banker har gått i konkurs, den amerikanska bilindustrin är nästan ett minne blott, officiellt är arbetslösheten 10 procent, inofficiella sifror talar om 30 procent. Bara en tredjedel av de arbetslösa får någon ersättning. Hela industristäder är nu spökstäder, infrastrukturen fortsätter att förfalla, 48 av 50 delstater klarar inte av att betala ut full lön till sina anställda och drar in på polis, brandkår m.m., det statliga budgetunderskottet har ökat till 1 800 miljarder dollar och beräknas bli hela 10 000 miljarder dollar för de kommande tio åren, enligt regeringens optimistiska prognoser.

Intressant nog gav president Obama den 25 augusti Ben Bernanke, en av arkitekterna bakom denna katastrof, förnyat förtroende som chef för Federal Reserve.

Vilken "sjukvårdsreform"?

LaRouche gav den nyutträdde president Obama en viss prövotid för att visa att han inte var det som LaRouche hade anklagat honom för att vara under valkampanjen 2008: Ett verktyg för Londons och Wall Streets finansintressen och inte en folkhjärte. LaRouches avvaktande hållning byggde på att det fanns goda krafter i den nya administrationen och även intelligenta ekonomiska rådgivare i administrationens omedelbara närhet. Men i mars-april i år bestämde sig Obama för att frysa ut även sina få goda krafter och lyssnade bara på "betendeekonomer" som Larry Summers, Peter Orszag och Timothy Geithner. En av deras stora måltavlor för plundring för finansintressenas räkning blev "sjukvårdskostnaderna".

LaRouche konstaterade den 11 april att Obama lider av ett Nero-komplex och varnade för att de ekonomer han valt att lyssna på skulle börja driva igenom en fascistisk åtstramningspolitik. Undersökningar gjorda av LaRoucherörelsen i USA (LaRouchePAC.com) rörande dessa ekonomers planer visade att de var en kopia av NICE, National Institute for Health and Clinical Excellence, ett institut som funnits i England och Wales sedan 1999 och som utfärdar riktlinjer för hur ransoneringen av vård till gamla och kroniskt sjuka ska gå till. Men även det är en kopia av Hitlers "Tiergarten 4"-politik från och med 1939 för att ge "barmhärtighetsdöden" till människor som lever "liv som inte är värda att leva". LaRoucherörelsen spårade vidare upp tidigare skrifter av Obamas sjukvårdspolitiska rådgivare, framför allt Ezekiel Emanuel, som har förespråkats dödshjälp och kommittéer, numera allmänt kända som "dödspaneler", som ska avgöra vem som får och inte får vård beroende på kostnader och andra av NICE uppställda kriterier för vilka liv som är värda att rädda. I Obamas "reformförslag" är det IMAC (Independent Medicare Advisory Council) som tilldelas den funktionen. LaRouchePAC offentliggjorde genast dessa upptäckter och spred dem över hela USA, och uppmanade kongressen och befolkningen att göra motstånd mot denna nazipolitik. LaRouchePAC skapade den nu världsberömda Obamabilden med Hitlermustasch som blev så populär på alla politiska möten angående sjukvårdsreformen. Obama-administrationen lyckades inte driva igenom sjukvårdsreformen före kongressens sommaruppehåll och kommer att möta nya svårigheter när kongressen åter samlas i september.

I början av augusti fick kongressmännen, precis som LaRouche hade varnat skulle hända om de inte backade från sitt stöd till Obamas planer, på hemmaplan smaka på de frustreerade medborgarnas vrede. Motståndet mot sjukvårdsreformen och "dödspaneler för mormor" blev medborgarnas sätt att uttrycka sin frustration över sammanbrottet av hela samhällets ekonomi och Obamas svek.

Obama fortsätter ljuga

När USA:s stora nyhetsmedier började beskriva LaRouchePAC som den största källan för attacken på Obamas nazistiska sjukvårdspolitik, ryckte presidenten själv, den brittiska regeringen och massmedia ut för att försvara denna politik. Problemet var att deras argument mot LaRouche förstärkte misstankarna och avslöjade dem som kallsinniga kalkylerande byråkrater som väger människoliv i pengar. I sitt försvarstal den 11 augusti i New Hampshire excellerade Obama i sofisteri och populism och kritiserade de privata försäkringsbolagen som tar ut en hel del av sjukvårdskostnaden som vinst.

Men Obama har ingen intention att stoppa de privata för-

LaRouchePACs numera världsberömda plakat.

säkringsbolagen. Han har redan fått två riktiga förslag om hur sjukvårdskrisen kan lösas och alla amerikaner garanteras vård oberoende av om de kan betala eller inte. Obama är emot båda förslagen eftersom de utestänger de privata bolagen från vården.

Det första förslaget kommer från LaRouche och kräver ett slut på de privata försäkringsbolagen, de s.k. Health Maintenance Organizations, HMO (som omfattar mer än halva befolkningen), och en återgång till Hill-Burton-systemet som var i kraft från 1946 till 1974. Under president Nixon upphävdes lagen om statligt stöd till delstaterna för att de skulle kunna ge sjukvård till alla som behöver den. Under Nixon röstade kongressen samtidigt igenom Health Maintenance Act 1973 som gav upphov till de ovan nämnda HMO. Arbetsgivare i USA betalar sina anställdas sjukvårdskostnader genom dessa HMO som senare förhandlar och kanaliserar en del av pengarna till vårdgivarna och tar ut resten i avgift och vinst. I dessa HMO, som ofta ägs av riskkapitalbolag, slukas en tredjedel av sjukvårdskostnaderna till byråkrati, marknadsföring, bonusar och andra icke vårdrelaterade utgifter. Elimineringen av detta slöseri skulle räcka till vård åt alla oförsäkrade, eftersom de staliga systemen, typ Medicare, endast förbrukar två procent i administrativa kostnader.

Det andra förslaget kommer från den afro-amerikanska kongressmannen John Conyers från Michigan, som kräver ett stopp för HMO och instiftandet av vad han kallar Single-Payer Health Care, där en statlig fond sköter betalningarna till sjukhus och läkare utan mellanhänder (liknande till en viss grad de svenska landstingens betalningsansvar). Nobelpristagaren i ekonomi år 2008 Paul Krugman har räknat ut att single-payer-systemet kan spara upp till 200 miljarder dollar per år, pengar som nu försvinner ner i försäkringsbolagens fickor. Denna summa är dubbelt så stor som de 1 000 miljarder dollar på tio år som Obama och hans rådgivare vill spara genom att neka äldre personer dyr behandling. John Conyers har presenterat sitt lagförslag för diskussion och omröstning i kongressen under september. Obama-administrationen och dess torpeder i kongressen som talmannen Nancy Pelosi är motståndare till Conyers förslag. Conyers har i sin tur förklarat för sina väljare, de flesta fattiga afro-amerikaner, att han aldrig kommer att rösta för Obamas reform.

Wir sind das Volk!

Visst har sjukvårdsreformen blivit huvudfrågan i massrevolten i USA, precis som reseförbudet i DDR blev direkt orsak till massrevolten 1989, men den underliggande orsaken i både fallen är befolkningens totala misstro mot systemet, regering- och politikerna. Därför kommer befolkningen ut och säger "Wir sind das Volk!": Vi är folket, och ni ska se till vårt och våra barns och nationens bästa. Det är därför ni sitter på den position ni sitter på. Annars måste vi ta bort er!

Nu är läget tvetydigt och mycket känsligt, enligt LaRouche. Samtidigt som det öppnar för en förändring av hela systemet, bär det också med sig en stor fara om man inte lyckas sätta rätt folk på rätt plats i både kongressen och administrationen. De finansintressen, speciellt i London, som ser att Obama är på väg att misslyckas med det uppdrag de gav honom, kan försöka bli av med honom och dra hela USA genom blodigt kaos för att förhindra det mer ordnade och konsstitutionsenliga alternativ som LaRouche förespråkar, ett alternativ som tar ifrån dem deras makt över USA:s och världens ekonomi. Därför har LaRouche manat alla att förhindra sådana försök att så kaos och våld och skydda både presidenten och de styrande institutionerna i USA. Men detta betyder att mer förnuftiga och patriotiska personer måste sättas in i Vita huset för att ut-

öva "vuxentillsyn" över Obama, samtidigt som rådgivarna med naziliknande inställning sparkas ut.

Detta skulle göra det möjligt att, med LaRouche i en ledande ställning, skapa det creditsystem som kan återuppbygga USA:s ekonomi och få med USA i ett samarbete med andra nationer i världen, speciellt Ryssland, Kina och Indien, för att skapa en ny ekonomisk världsordning och bygga hela världens ekonomi på sunda grunder.

Kongressmän försöker stoppa Obamas "dödspanel"

I den amerikanska kongressen pågår ett upprop för att försöka stoppa den s.k. "dödspanel" som president Obama insisterat på ska vara med i hans omdiskuterade sjukvårdsreform. Uppropet har hittills undertecknats av 75 ledamöter, 45 demokrater och 30 republikaner. Bland undertecknarna finns såväl liberala demokrater som konservativa republikaner, med stark representation från New York, Kalifornien och Massachusetts.

Uppropet vänder sig uttryckligen och bestämt emot Obamas och Vita husets idé om att ge Independent Medicare Advisory Council, IMAC, oinskränkt befogenhet att bevilja eller avslå provtagningar, läkemedel, behandlingar och sjukvård över huvud taget för äldre, fattiga och handikappade. Obamas allsmäktiga IMAC är "dödspanelen", vars existens förnekas i den svenska medierapporteringen.

Uppropet i kongressen, som har formen av ett brev till representanhusets talman Nancy Pelosi, kräver att varken IMAC "eller något som liknar det" ska finnas med i den kommande sjukvårdsreformen, något som Obama och budgetkontorets chef Peter Orszag villkorslöst kräver. Lagtexten om utvidgade befogenheter för IMAC är formulerad av Orszag i egen hög person.

Lyndon LaRouche har anklagat IMAC för att vara Obamas kopia av Hitlers "Tiergarten 4", en anklagelse som nu förknippas med LaRouches namn på möten i hela USA och i medier världen över. "Tiergarten 4", eller bara "T-4", var den inofficiella benämningen på Hitlers barmhärtighetsmordpolitik, uppkallad efter den adress i Berlin där naziregimens "dödspanel" hade sitt kontor.

I brevet till Pelosi framhåller man lite lamt att det är kongressens ansvar att utforma Medicare och därigenom värna utsatta grupper i ledamöternas hemdistrikt. Men inledningen är entydig: "Undertecknade kongressledamöter skriver för att uttrycka vårt bestämda motstånd mot 'Independent Medicare Advisory Council (IMAC) Act of 2009' och 'Medicare Payment Advisory Commission (MedPAC) Reform Act of 2009', och mot att något av dessa förslag inkluderas i 'America's Affordable Health Choices Act' (HR 3200) eller i någon annan lagstiftning."

Initiativtagare till uppropet är Richard Neal, demokrat från Massachusetts.

Obamas sjukvårdspolitiska rådgivare: Låt de gamla dö i influensa!

Ezekiel Emanuel, som är rådgivare i sjukvårdsfrågor till president Obamas budgetkontor och bror till Vita husets stabchef Rahm Emanuel, skrev i en artikel 2006 att äldre människor inte borde vaccineras mot influensa, utan lika gärna kunde dö. Den normala prioriteringen av äldre vid influensavaccinering skulle ersättas av vad han kallade en "alternativ etik". Artikelns rubrik var "Vem ska få influensavaccin när

inte alla kan få?” och publicerades den 12 maj 2006 i tidskriften *Science* av Emanuel Ezekiel, som då var chef för National Institute of Health Bioethics. Han beskrev sitt förslag som en ”förfinad form av livscykelbaserad resurstilldelning” – människor i åldrarna 13–40 år ska ges företräde eftersom deras liv är mer värda. De äldre har redan gjort sitt och samhället har inte hunnit investera så mycket i dem som är yngre än 13.

Samma princip om ”livscykelbaserad resurstilldelning” dök upp igen i *The Lancet* den 31 januari 2009, där Ezekiel Emanuel presenterade den nyttillträdde Obama-administrations dödshjälpsstrategi. I stället för livscykel talade han om ”kompleta liv” och åldersgruppen som ska prioriteras hade krympt ihop lite till 15–40 år. Om resurserna inte räcker till för den gynnade åldersgruppen ska man dra lott om vem som ska få ta del av de befintliga resurserna.

I tidigare artiklar har Ezekiel Emanuel skrivit att det är ”självkärligt” att personer som ”är oåterkalleligt förhindrade att vara eller bli delaktiga medborgare”, exempelvis ”patienter med demenssjukdom”, inte ska vara garanterade att få sjukvård.

Åldersgränsen 15 år för tankarna till scenen i filmen ”Schindlers list”, där en man går längs perrongen och säger åt alla småpojkar som anländer till koncentrationslägret: ”Kom ihåg att du är 15 år och kan arbeta!” De som var yngre avlivades, eftersom de inte ens var värda att bli slavarbetare.

LaRouche: USA är tändhatten som spränger finanssystemet i bitar

Vid en lunch med diplomater i Washington den 19 augusti upprepade Lyndon LaRouche sin prognos om ett nära förestående sammanbrott av hela det internationella finanssystemet. Han sa:

– Det som är säkert, om det inte sker en mycket radikal förändring mellan nu och mitten av oktober, är att vi nu upplever ett sammanbrott av hela det internationella finanssystemet. Detta är ingen överdrift; det är inte ”kanske”: Hela det internationella finanssystemet bryter samman.

– Hela systemet är färdigt att gå i bitar: Vad är tändhatten till denna sprängladdning? Tändhatten finns i USA, och handlar om effekterna av en dollarkollaps på de internationella marknaderna. Och när jag säger kollaps så menar jag *kollaps*. 48 delstater i USA är officiellt bankrutta; den amerikanska staten och Federal Reserve-systemet har skulder i storleksordningen 24–25 000 miljarder dollar. En kollaps i den storleken *skulle driva varenda ekonomi i hela världen i konkurs, direkt*. Det betyder att vi är på väg in i en kris, som kommer att slå till mellan nu och den 15 eller 25 oktober, vilket är efter budgetårets slut, som är i slutet av september. Då kommer den amerikanska statens hemligheter ut i offentligheten, och då om inte förr kommer hela USA-systemet att flyga i bitar. Och om det händer i USA så kommer alla delar av världen att känna av det; hela systemet går i konkurs. Kina råkar i kris. Om USA-dollararnas värde kollapsar, vad är då Kinas dollarvärderade fordringar värda? Ryssland råkar i kris. De europeiska ekonomierna, inklusive den brittiska, kommer att sprängas sönder.

– Detta överhängande hot, som det finns alternativ till, är verkligheten just nu. Det är inte något som *kommer* att hända. Det är något som redan har hänt, på grund av att situationen ser ut som den gör.

Tyska valet viktigare än nånsin

Helga Zepp-LaRouche deltar i det tyska valet som kanslerkandidat och hennes parti, Medborgarrättsrörelsen Solidaritet – BüSo, ställer upp i de flesta delstaterna med många kandidater till tyska Förbundsdagen i Berlin. Det är en kraftfull intervention i den politiska röran i finanskrisens Tyskland. De flesta utvägarna ur krisen, där som här, är blockerade av att bankenas och finansmarknadens spekulationsförluster går före allt annat.

Endast tafatta enstaka försök att ingripa i den realekonomiska krisen har gjorts från de etablerade partierna. Tyska socialdemokraterna har talat om en målsättning att skapa fyra miljoner nya jobb, men hur det skall gå till och vad det skall handla om förutom värdelösa ”gröna” jobb, har man inte lyckats prestera. Kristdemokraterna med förbundskansler Merkel i ledningen har försökt ingripa för att rädda Opels värdefulla produktionskapacitet, men med hjälp av Wall Streets och Obamas grepp över ägaren General Motors förhalas nu alla lösningar för att framkalla en arbetarrevolt mot Kristdemokraterna. Målsättningen, med detta sabotage mot Opel, är att få in de Gröna i vågmästarställning och kanske i regering, så att klimatfrågan och andra gröna vansinnigheter skall fortsätta blockera den reala ekonomin åt bankerna

Helga Zepp-LaRouche pekar på i sin TV-annons att hon har varnat för denna finanskris i årtal och att hon vet vad som skall göras. Hon visar med diagram och bilder hur finanssektorns giftavfall, de osäljbara värdepappren som ligger som en surdeg och förgiftar hela finanssystemet, måste avlägsnas från bankerna genom konkursförfaranden. Staten skall sedan göra som under återuppbyggnaden efter kriget, ”det tyska undret”, och använda den statliga återuppbyggnadsbanken - KfW för att förmedla statliga krediter genom ett rekonstruerat banksystem till infrastrukturprojekt. På detta sätt vill BüSo skapa en intern ekonomisk efterfrågan och ett internationellt ekonomiskt samarbete, som kan sätta 10 miljon tyskar i arbete.

Helga Zepp-LaRouche har också lagt fram dessa förslag i på konferenser i Berlin direktsända på internet. I de två första gav hon en bländande och kunnig översikt över vad som kan göras. Hennes mångåriga arbete i samarbete med politiker och vetenskapsmän i Tyskland och i många länder för att få fram en lösning på krisen gav ett djup i argumenten skyhögt över vad de andra politikerna hittills presterat. Skall Tyskland åter bli ”ett folk av diktare och tänkare”, som det kallades under den stora klassiska perioden på 17- och 18-hundratalet och delta i ett globalt ekonomiskt uppsving kommer det bero på Helga Zepp-LaRouches lysande stjärna, som nu genom valkampen inspirerar tyskarna långt utanför hennes egna partis.

Miss a inte den tredje och sista konferensen i Berlin som kommer att direktsändas (med engelsk översättning) den 22 september alldeles före Tyska förbundsdaysvalet den 27 september. Gå in via larouche.se eller bueso.de
